

Prima instanță: Judecătoria Centru
Judecător: N. Mazur
Instanța de apel: CA Chișinău
Judecători: A. Panov, T. Pelin, S. Arnăut

Dosarul nr. 2rac-216/14

Î N C H E I E R E

17 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Nicolae Clima
Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Î.S. „Medisan” a ACSR a Cancelariei de Stat a RM,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată Întreprinderii de Stat
„Servicii Pază” al MAI RM împotriva Întreprinderii de Stat „Medisan” a
Asociației Curativ-Sanatoriale și de Recuperare a Aparatului Guvernului RM,
intervenienței accesorii ÎCS „SDY-Invest Grup” SRL și Agenția Proprietății
Publice, cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2013, prin
care a fost menținută hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 30 mai
2013, prin care acțiunea a fost admisă integral,

c o n s t a t ă :

La 30 octombrie 2008, Direcția generală pază de stat al MAI (în prezent
Î.S. „Servicii Pază” al MAI RM) s-a adresat cu cererea de chemare în judecată
împotriva Întreprinderii de Stat „Medisan” a Asociației Curativ-Sanatoriale și de
Recuperare a Aparatului Guvernului RM, intervenienței accesorii ÎCS „SDY-
Invest Grup” SRL și Agenția Proprietății Publice, privind încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii, Direcția generală pază de stat al MAI (în prezent Î.S.
„Servicii Pază” al MAI RM), a prestat servicii de pază către Î.S. „Medisan” a
ACSR a Aparatului Guvernului RM, semnând în acest sens la 31.03.2008,
contractul nr. 04/08 cu privire la organizarea pazei fizice a obiectivelor și
valorilor materiale a obiectivului - întreprinderea afiliată cu investiții străine
„Sanatoriul Moldova”.

Menționează reclamantul că Î.S. „Medisan” a ACSR a Aparatului
Guvernului RM nu a respectat prevederile contractului privitor la plata pentru
serviciile prestate, acumulând o datorie de 286 065,6 lei, confirmată prin

facturile de expediție, recunoscute de pârât, cât și procesul-verbal de verificare, semnat la 01.09.2008 de Î.S. „Medisan” a ACSR, ulterior rezilierii contractului. A mai indicat că la data rezilierii contractului, 30.08.2008, a fost semnat actul de ridicare a pazei obiectivului, fără careva obiecții din partea pârâtului.

A solicitat reclamantul încasarea din contul pârâtului a datoriei debitoare în mărime de 286 065,6 lei și taxa de stat achitată.

Prin hotărârea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 05 octombrie 2010 acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Economică din 14 februarie 2011 a fost respins apelul declarat de Direcția generală pază de stat al MAI și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 05 octombrie 2010.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 22 septembrie 2011 a fost admis recursul declarat de Î.S. „Servicii Pază” al MAI RM, casate decizia Curții de Apel Economică din 14 februarie 2011 și hotărârea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 05 octombrie 2010 cu restituirea cauzei spre rejudecare la Judecătoria Centru mun. Chișinău.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 30 mai 2013, acțiunea înaintată a fost admisă integral. S-a încasat de la Î.S. „Medisan” în beneficiul Î.S. „Servicii Pază” al MAI RM suma datoriei 286 065,60 lei, taxele de stat achitate de 8581,97 lei, pentru cererea de apel – 6436,48 lei și cererea de recurs – 4290,98 lei, în total suma de 305 375,03 lei.

La 30 octombrie 2013, Î.S. „Medisan” a ACSR a Cancelariei de Stat a RM a declarat apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingerea acțiunii.

Prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2013 a fost respins apelul declarat de Î.S. „Medisan” a ACSR a Cancelariei de Stat a RM, și sa menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 30 mai 2013.

La 04 martie 2014, Î.S. „Medisan” a ACSR a Cancelariei de Stat a RM, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2013, solicitând casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 18.12.2013 și hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 30.05.2013, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă acțiunea înaintată de Î.S. „Servicii Pază” a MAI al RM.

În motivarea recursului recurentul a indicat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat eronat legea. A mai invocat recurentul că instanța de apel a interpretat eronat prevederile contractelor nr. 04/08 din 31 martie 2008 și nr.5715 din 07 august 2008.

La 07 aprilie 2014, Î.S. „Servicii Pază” al MAI RM a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitând respingerea acestuia cu menținerea hotărârilor contestate.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că pe scrisoare de însoțire nu este indicată data expedierii copiei deciziei instanței de apel (f.d. 199), și mai mult, cum rezultă din cererea

de recurs, recurentul a recepționat decizia instanței de apel la 21.01.2014, recursul se consideră declarat în termen.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Î.S. „Medisan” a ACSR a Cancelariei de Stat a RM nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material, Colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acest argument al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura

admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Î.S. „Medisan” a ACSR a Cancelariei de Stat a RM ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Întreprinderea de Stat „Medisan” a Asociației Curativ-Sanatoriale și de Recuperare a Cancelariei de Stat a Republicii Moldova se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii:

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță